

Jasenovački 'trogodišnjaci'

Antifa trogloditi morali bi objasniti kako je moguće u 'logoru smrti' dijeliti kobasicice i pitati logoraše žele li premještaj

SPOMEN PODRUČJE JASENOVAC MEMORI

POIMENIČNI POPIS ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945. » PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945. » SPOMEN PODRUČJE JASENOVAC DJEMLATNOST POIMENIČNI POPIS ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941-1945. SPOMEN OBLJEŽJA KCL JASENOVAC PITAJU NA

PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941.-1945.

Parametri pretrage:

Prezime: radmanović	Ime: milan	
Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	
Godina rođenja:	Logor:	
<input type="button" value="Prikaži"/>		<input type="button" value="Novi upit"/>

Prezime: RADMANOVIĆ MILAN	Ime: MARKO	Ime oca: 1935	Rođena: KOZARSKA DUBICA	Općina rođenja: 1942	Mjesto rođenja: BOŽIĆI	Narodnost: SRBIN
Način smrti: UBIJEN			Strada/lo: OD USTAŠA		God. smrti: 1942	Stratište: *
Mjesto stradanja: U LOGORU			Logor: JASENOVAC			
RADMANOVIĆ MILAN	NIKOLA	1917*	GRADIŠKA	VRBAŠKA	SRBIN	
Način smrti: UBIJEN			Strada/lo: OD USTAŠA		God. smrti: 1942	Stratište: *
Mjesto stradanja: U LOGORU			Logor: JASENOVAC			
RADMANOVIĆ MILAN	SLAK	1937	KOZARSKA DUBICA	BOŽIĆI	SRBIN	
Način smrti: UBIJEN			Strada/lo: OD USTAŠA		God. smrti: 1942	Stratište: *
Mjesto stradanja: U LOGORU			Logor: JASENOVAC			
RADMANOVIĆ MILAN	NIKOLA	1914	GRADIŠKA	VRBAŠKA	SRBIN	
Način smrti: UBIJEN			Strada/lo: OD USTAŠA		God. smrti: 1942	Stratište: *
Mjesto stradanja: U LOGORU			Logor: STAR GRADIŠKA			

Zaključno se može reći da jedni svjedoci tvrde kako su svi trogodišnjaci ubijani odmah po dolasku, drugi da su duže vrijeme boravili u logoru prije nego što su ubijeni, a većina navedenih svjedoka i sami su 'trogodišnjaci' koji su živi dočekali kraj rata pa time negiraju vlastite navode. Komunistički i srpski mitovi u svojoj su biti vrlo plitki i dovoljno je samo imati malo volje i zagrebati po površini i plitko ispod te glazure izmišljotina nalazi se istina. U logoru smrti ne dijele se kobasicice i ne pita se logoraše žele li premještaj. Kako izgledaju logorske strahote, pitajte Hrvate koji su za vrijeme Domovinskog rata bili u 'antifašističkome' logoru Stajićevu u Srbiji

Pišu: M. KOIĆ i
NIKO BANIĆ

U izješću poslijeratne komunističke tzv. Zemaljske komisije za utvrđivanje zločina navodi se gledje jasenovačkoga logora, između ostalog, i ovo: 'Zatočenici su primijetili da su ustaški zapovjednici prigodom preuzimanja novih zatočenika postupali neobično strogo s nekim zatočenicima, te ih odmah izdvajili od ostalih. Ispočetka zatočenici nisu znali, po kojem kriteriju ustaše izdvajaju stanovita lica i izdvojene ne uvode u logor. Konačno se saznalo, da se izdvajaju 'trogodišnjaci', tj. ona lica koja su po ustaškoj policiji bila presuđena na kaznu zatočenja u trajanju od 3 godine'.¹ Zatim se u izješću gore spomenute Zemaljske komisije spominje neki navodni transport od 300 'trogodišnjaka' dovedenih u Jasenovac u lipnju 1942. godine. Navode se i dva svjedoka: 'Svjedoci Habijanec Josip i Danon Jakob iskazali su da su vidjeti, kako je ove zatočenike preuzeo zapovjednik Maričić Jerko te ih dao odmah odvesti na Gradinu, gdje su ih Cigani pobili. Od tada su zatočenici znali, da će ustaše sve 'trogodišnjake' pobiti odmah po dolasku u logor, pa se tako doista i događalo, kako nam potvrđuju gornji svjedoci'.² Kao u pravilu, kad je u pitanju komunistička interpretacija događaja u Jasenovcu, nikakva pravila ne vrijede pa tako svjedočenja mogu biti potpuno kontradiktorna, ali koriste se prema potrebi. U ovome slučaju postavlja se pitanje kako su svjedoci Habijanec i u prethodnim tekstovima više puta spominjani sveprisutni Jakob Danon mogli svjedočiti događaju iz ljeta 1942. godine u kojem 'Cigani' ubijaju 'trogodišnjake' kad je prema nekim drugim svjedocima, primjerice prema još jednome 'dežurnom' svjedoku Josipu Erlihu, tek 1943. godine u Jasenovac dovedeno oko 200 Roma iz Perušića u Lici.³ Prema tome svjedoku, od njih je stvorena skupina grobara koji su navodno i sami ubijali zatočenike, a oni su zamjenili prethodnu skupinu grobara predvođenu Židovima. Prema navodima Egona Bergera, lički su Romi dovedeni godinu dana prije nego što su navodno 1945. godine poubijani od ustaša.⁴ To znači da su po toj inačici dovedeni 1944. godine. U svakome slučaju, prema ova navedena svjedoka ta skupina Roma grobara nije mogla ubijati druge zatočenike 1942. godine, osim naravno ako nisu postojale starije skupine Roma grobara. U izješću tzv. Zemaljske komisije Hrvatske za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača navodi se: 'Likvidacije u Gradinama i Ušticama obavljali su ispočetka sami ustaše, a od 1942. pomagali su im i cigani'.⁵ Prema opisu iz izješća Zemaljske komisije, i ti Romi koji su ubijali 1942. godine također su bili i grobari, a to je u kontradikciji sa svjedočenjem gore navedenoga Jakoba Danona prema kojem su tijekom zime 1942. godine radili grobari iz tzv. grupe D, a među njima je Danon poimenično spomenuo svog poznanika Židova Dudicu Bararu i naveo je da su svi oni kasnije likvidirani.⁶ To bi značilo da su likvidirani najranije te zime 1942. godine. Već je u prethodnim tekstovima detaljno razmatrana nepouzdano iskaza nekih svjedoka, pa tako i Jakoba Danona, te mogući motivi za takva svjedočenja. U ovome primjeru vidljivo je da svjedok u svojim navodima proturječi sam sebi. Primjerice Jakob Danon u svome iskazu navodi: 'Daljnja masovna zločinstva izvršena su od proljeća 1942. godine do kolovoza iste godine nad Ciganima i Cigankama, te njihovom djecom'.⁶ Ako su izvršena ta masovna zločinstva nad Romima do kolovoza 1942., kako su Romi ubijali druge zatočenike već u lipnju 1942. godine i to dok još uvijek egzistira druga skupina grobara predvođena Židovima? To bi značilo da su Romi istovremeno masovno ubijali i bili ubijani. Znači li to da su Romi masovno ubijali Rome, kako se može zaključiti na temelju izješća tzv. Zemaljske komisije? Cijela ta priča zvuči nevjerojatno.

Ružičasti slak

Prema redarstvenoj vlasti u Banjoj Luci od 30. travnja 1942. godine, predlaže se da se stanovitome Zvonku Odiću izreče odluka o prisilnom boravku u logoru, u trajanju od tri go-

dine.⁷ Odić je uhićen kao komunist. S Milanom Radmanom i skupinom drugih pokušao je bijeg pri čemu je teško ranjen jedan stražar. Ime Zvonka Odića ne nalazi se na jasenovačkome popisu pa se može prepostaviti da je vjerojatno uspio pobjeći. Njegov su drug u bijegu Milan Radman također se ne nalazi na jasenovačkome popisu pa to ukazuje da je vjerojatno i on uspio pobjeći. To znači da 'trogodišnjaci' nisu ubijani odmah pri dolasku u logor kako se navodi u izješću komunističke komisije za utvrđivanje zločina, već su boravili u njemu dovoljno dugo da mogu isplanirati uspešan bijeg. Zanimljivo da se koincidencijski na jasenovačkome popisu nalazi čak petorica Milana i dvojica Mile, svi vrlo sličnoga prezimena Radmanović. Uobičajeno, ima tu svega. Dvojica **Milana Radmanovića** navodno su iz sela Vrbaška. Ime oca kod obojice je Nikola, a rođeni su, prvi, 1914., a drugi 1917.* godine, tj. prema napomenama 1911. godine. Ostalo sve izgleda klonjano isto, pa čak i 'subnorovski' izvor. Zanimljiviji je drugi 'par' **Milana Radmanovića**, obojica su iz sela Božići kod Bosanske Dubice ubijeni navodno 1942. godine u Jasenovcu. Kod navodno mladega, rođenog 1942. godine, ne navodi se ime oca, ali kod starijega, rođenog 1937. godine, može se vidjeti sva složenost jasenovačke problematike. Naime, njegov se otac, prema tim podatcima, zove **SLAK**. Ne radi se o šali, već o sasvim ozbiljnim podatcima iz popisa žrtava koji na 'znanstvenim' osnovama radi državna institucija. Kakva je to znanost i u ime koje države se to radi? Osim psihodeličnoga imena oca, prema jedinom izvoru podataka u napomenama se navodi alternativno prezime **Radanović** pa nije jasno na temelju kojega izvora je onda na popisu Radmanović. Takav pristup kreiranju popisa mogao bi se opisati različitim atributima, ali sva kako ne znanstvenim. Inače izvor podataka je u prethodnim tekstovima već diskreditirana monografija Bosanske Dubice. Naravno, kao što se moglo očekivati, na jasenovačkome se popisu nalazi i **Mile Radanović**. On je prema navedenim podatcima znatno stariji od imenjaka mu Radmanović/Radanovića. Rođen je nepouzdano određene

1872.* godine, a ime oca je Jovo u već poznatom XXXO stilu. Opet slučajno, kao što je već uobičajeno, na popisu se nalazi i Mila Radanović koja je prema nepouzdano određenoj godini rođenja 1873.* tek neznačno mlađa, a ime oca Tomo također je u XXXO stilu.

Matematičko čudo

Prema Miji Gecu, svjedoku sa suđenja Andriji Artukoviću: 'U samu nedjelju poslike posjete međunarodne komisije logoru Jasenovac (...) ne navodeći pobliže vremenski okvir, pa čak ni godinu toga posjeta, svjedok navodi da su pozvani svi Hrvati katolici i muslimani **osuđeni na tri godine** da se jave za premještaj u 'čvrste zatvore' kao što su, primjerice, Stara Gradiška, Lepoglava, Zenica i Srijemska Mitrovica.⁸ Navodno se za odlazak iz Jasenovca javilo između 600 i 800 logoraša. Svjedok Gec navodi da su u kuhinji dobili kruh, kobasice i sljedovanje suhe hrane za tri dana puta. Zatim su se oprostili od ostalih 'logoraša s kojima su bili nekoliko mjeseci ili godinu dana'. Svjedok zatim navodi da su tzv. krpri nakon odlaska te skupine 'trogodišnjaka' u logor donijeli odjeću: '(...) koje smo jučer vidjeli na logorašima (...) implicirajući da to znači da su ubijeni. Nešto dalje u iskazu to i eksplicitno potvrđuje: 'Poslike smo saznali da ih je čitava jedna ustaška satnija dočekala odmah na obali rijeke, sa žicom povezala i na licu mesta pobila jer su krpri još vidjeli krvavu obalu i slično'. Iz iskaza, primjerice, nije jasno je li odjeća koju su navodno 'krpri' dopremili u logor bila krvava. Nije navedeno od koga su logoraši saznali takve precizne detalje o lokaciji, broj egzekutora i pogotovo onaj o vezanju žicom, ali iz konteksta se može zaključiti da bi to mogli biti tzv. krpri. Prema kontekstu se može zaključiti da 'krpri' nisu nazočili navodnome masovnom ubojstvu pa nije jasno kako svjedok zna detalje o vezanju žicom. Kasnije u iskazu gubi se ta konciznost i sve se svodi na nagađanje: 'Cijela ta kolona je po svoj prilici svršila u samoj Savi.' Prema komunističkoj povijesti, u Jasenovcu je ubijeno, prema najčešćim inačicama, od preko 80.000 do 700.000 ljudi pa nije jasno zašto

bi u navodnome logoru smrti uopće bilo potrebno raditi nekakvu predstavu s premještajem. Zna se što je logor smrti. Udeš kroz vrata, ako te ne ubiju

Zanimljiviji je par Milana Radmanovića na popisu. Obojica su iz sela Božići kod Bosanske Dubice ubijeni navodno 1942. godine. Kod navodno mlađega, rođenog 1942. godine, ne navodi se ime oca, ali kod starijega, rođenoga 1937. godine, može se vidjeti sva složenost jasenovačke problematike. Naime, njegov se otac, prema tim podatcima, zove SLAK. Ne radi se o šali, već o sasvim ozbiljnim podatcima iz popisa žrtava koji na 'znanstvenim' osnovama radi državna institucija. Kakva je to znanost i u ime koje se države to radi?

već i prije toga, a izadeš kroz dimnjak. Zašto bi ustaše dijelili obilnu hranu i kobasice ako su prema komunističkim interpretacijama logoraše namjerno

morili glađu? Prema podatcima iz Miletičevih knjiga, međunarodno je povjerenstvo bilo u Jasenovcu u veljači 1942.⁹ godine. U Popovićevu knjizi navodi se, uz svjedočenje Mije Geca, međunarodno povjerenstvo koje je 22. veljače 1942. godine bilo u posjetu Jasenovcu.¹⁰ Ako se radi o veljači 1942. godine, tada je dio iskaza Mije Geca o tome da su se oprostili od logoraša s kojima su bili godinu dana zajedno nevjerljivo jer logor Jasenovac uspostavljen je u kolovozu 1941. godine. Nije jasno koji bi bio motiv u ovom slučaju da se ubijaju samo Hrvati 'trogodišnjaci', a ne i ostali. Prema tadašnjoj praksi, kako nas poučava komunistička historiografija, vjerojatnije je da bi u 'vječnu prekomandu' bili poslani primjerice srpski i židovski 'trogodišnjaci'. Teško je povjerovati da ih se u logoru nije moglo naći s obzirom na navodno stalne transporte u logor. Prema tom svjedočenju, ispada da je u logoru od šest stambenih baraka u koje, prema međunarodnoj komisiji, stane stotinjak zatočenika bilo 600 do 800 Hrvata (katolici i muslimani) i to samo oni osuđeni na tri godine zatvora. Prema međunarodnom povjerenstvu: 'Brojno stanje logora je trenutno oko 1000 ljudi, od toga su otprikljike 75 posta Židovi. Ostatak otpada na Cigane, Srbe i komuniste'.¹¹ Znači, prema međunarodnom povjerenstvu, gotovo u istom trenutku kada 600 do 800 Hrvata 'trogodišnjaka' bude ubijeno, u logoru je od 1000 logoraša oko 750 Židova. Zato, sudeći prema podatcima povjerenstva, broj Hrvata nije niti teoretski mogao biti veći od dvjestotinjak, a vjerojatno je bio i manji. Kako je onda moglo biti poslano u smrti 600 do 800 Hrvata, i to samo onih osuđenih na tri godine zatvora? U ovome slučaju izračun bi trebao biti jasan čak i antifa-trogloditima. Svjedok Gec kontradiktoran je i u vremenu događanja i u broju mogućih žrtava te u odnosu na druga dva navedena svjedoka - Habijanca i Danona. Osim toga, prema njegovu svjedočenju, 'trogodišnjaci' nisu ubijani odmah, već su u logoru boravili bar godinu dana i to je kontradiktorno svjedočenju drugih dvaju navedenih svjedoka koji tvrde da su svi 'trogodišnjaci' ubijeni odmah. Postavlja se pitanje kako je,

primjerice, onda svjedok Danon go-to cijeli Drugi svjetski rat preživio u logoru. Svjedoci nisu samo međusobno kontradiktorni, već su kontradiktorni i činjenicama. Primjerice, u ovome slučaju prikladno je spomenuti poznatoga 'trogodišnjaka' Stjepana Sekulića Jucu. Komunist od mladih dana, rodom iz okolice Slavonskog Broda, Sekulić je bio među prvim partizanima proglašen za tzv. narodnoga heroja. Početkom rujna 1941. godine uhićen je i osuđen na tri godine logora u Jasenovcu, ali bježi u travnju 1942. godine i ponovno se priključuje partizanima. Vrijeme bijega ukazuje da je Sekulić vjerojatno trebao biti među onih 600 do 800 Hrvata ubijenih i bačenih u Savu, kako tvrdi svjedok Gec, ili je trebao biti ubijen odmah po dolasku u Jasenovac, kako tvrdi svjedoci Habijanec i Danon. Očit je raskorak između stvarnih događaja i priča komunističkih svjedoka. Ako nekoga zanima, drug Juco nije ubijen od 'Cigana-grobara' u Jasenovcu, već je poginuo u Turopolju sredinom ožujka 1944. godine u zasjedi Nijemaca i Čerkeza.¹²

Famozni trogodišnjaci

Za ovu priču o trogodišnjacima zanimljivi su neki od najpoznatijih i najagilnijih jasenovačkih svjedoka. Neki su već prije spomenuti u tekstu. Svi su boravili oko tri ili više godina

u logorima. **Egon Berger**, autor knjige 44 mjeseca u Jasenovcu, bio je u logoru od rujna 1941. godine do kraja travnja 1945. godine. **Erwin Miller**, autor knjige Izabran za umiranje, suprotno naslovu, za cijelo vrijeme boravka u logoru od studenoga 1941. do kraja travnja 1945. godine nije bio 'izabran za umiranje'.¹³ **Dorde Miliš** autor je prve publicirane knjige o Jasenovcu U mučilištu - paklu Jasenovac izdane već 1945. godine. Miliš je još dok se zvao Jure od travnja 1941. godine bio u zatvoru, a od prosinca iste godine u Jasenovcu. U knjizi spominje svoju drugu godinu u logorima, znači to bi bilo oko Božića 1943. godine. Nije jasno kada je pušten, ali ako se računa od vremena uhićenja, onda bi to moglo biti približno do travnja 1944. godine. Miliš spominje **Dragana Rollera**, jednoga od svjedoka na suđenju Dinku Šakiću, koji je bio točno tri godine u logorima - od veljače 1942. do veljače 1945. Godine - kad je poslan na rad u Njemačku. **Josip Erlih** bio je u logoru od 1942. do 1945. godine, a **Jakob Danon** bio je u logorima od početka kolovoza 1941. godine prvo u Gospicu, nije završio u Jadovnom, a nakon toga je cijelo vrijeme rata bio u Jasenovcu iz kojega je otišao zajedno s ustašama. Njegova karijera svjedoka počinje kad su partizani u Sloveniji zaustavili vlak kojim je putovao prema Austriji s hrvatskim

civilima i vojnicima. Berger, Roller i Miliš bili su u logoru kao pouzdanici tajne komunističke organizacije pa je pretpostavka da spadaju u 'trogodišnjak'. Kod Millera, Erliha i Danona nije jasno po kojoj su osnovi upućeni u sabirne logore, ali i oni po dužini logoraškoga staža vjerojatno spadaju u preživjele 'trogodišnjake'. Neki od navedenih 'trogodišnjaka' su, prema komunističkim tumačenjima povijesti, morali biti ubijeni jer je to navodno bilo pravilo u logoru, a uz to neki i zato što su Židovi. Kao što se može vidjeti iz primjera, svi su preživjeli, a neki su cijelo vrijeme rata bili po zatvorima i logorima.

Zaključno se može reći da jedni svjedoci tvrde da su svi trogodišnjaci ubijani odmah po dolasku, drugi da su duže vrijeme boravili u logoru prije nego što su ubijeni, a većina navedenih svjedoka i sami su 'trogodišnjaci' koji su živi dočekali kraj rata pa time negiraju vlastite navode. Komunistički i srpski mitovi u svojoj su biti vrlo plitki i dovoljno je samo imati malo volje i zagrebati po površini i plitko ispod te glazure izmišljotina nalazi se istina. U logoru smrti ne dijele se kobasice i ne pita se logoraše žele li premještaj. Kako izgledaju logorske strahote, pitajte Hrvate koji su za vrijeme Domovinskog rata bili u 'antifašističkom' logoru Stajcevo u Srbiji.

- 1 Zemaljska komisija Hrvatske za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača, Zločini u logoru Jasenovac, Zagreb 1946., Izdavač reprint izdanja Spomen-područje Jasenovac, za izdavača Jovan Mirković, NIP "Glas" Banjaluka, 1980., D. Pojedini masovni zločini, XI. "Trogodišnjaci" su slani u Jasenovac, da tamo odmah budu podvrgnuti mukama i ubijanju http://www.krajinaforce.com/dokumenti/zlocini_u_logoru_jasenovac.html
- 2 Ispovest: Josip Erlih jasenovački svjedok <http://www.krajinaforce.com/>
- 3 Egon Berger, 44 mjeseca u Jasenovcu, Grafički zavod Hrvatske, 1966., str. 67.
- 4 Zemaljska komisija Hrvatske za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača, Zločini u logoru Jasenovac, Zagreb 1946., Izdavač reprint izdanja Spomen-područje Jasenovac, za izdavača Jovan Mirković, NIP "Glas" Banjaluka, 1980., C. Sistematsko uništavanje zatočenika, 3. Rad zatočenika http://www.krajinaforce.com/dokumenti/zlocini_u_logoru_jasenovac.html
- 5 Antun Milić, Koncentracijni logor Jasenovac 1941-1945., Dokumenta, Knjiga III, Narodna knjiga, Beograd i Spomen-područje Jasenovac, 1987. Dokument br. 232 Brošura "Jasenovački logor" u izdanju propagandnog odsjeka AVNOJ-a od kraja 1942. o zločinima ustaša u koncentracijskim logorima Jasenovac.
- 6 A. Milić, Koncentracijni logor Jasenovac 1941-1945., Knjiga III, 1987. Dokument br. 232
- 7 A. Milić, Koncentracijni logor Jasenovac 1941-1945., Knjiga III, 1987. Dokument br. 58
- 8 A. Milić, Koncentracijni logor Jasenovac 1941-1945., Knjiga III, 1987. Dokument br. 2
- 9 A. Milić, Koncentracijni logor Jasenovac 1941-1945., Knjiga I, 1986., Narodna knjiga Beograd Spomen-područje Jasenovac, Dokument br. 66
- 10 Jovo Popović, Suđenje Artukoviću – I što nije rečeno, Stvarnost Jušković, 1986. str. 131-132
- 11 A. Milić, Koncentracijni logor Jasenovac 1941-1945., Knjiga I, 1986., Narodna knjiga Beograd Spomen-područje Jasenovac, Dokument br. 66
- 12 <http://www.brodportal.hr/clanak/rodena-mia-corak-slavenka-286>
- 13 <http://durieux.hr/wordpress/knjige/biografije-putopisi/izabran-za-umiranje/>